

Agnieszka Chrzanowska, Zwinność

Zwinnie zwijasz ciała w zwoje.
Jedno w drugie. Twoje w moje.
Jeśli tylko nam się uda -
dłonie w dłonie, barki w uda.
Ty oplatasz moją szyję,
ja się wokół nóg Twych wiję
i wywyższam Twoją głowę
wparłszy w pasy me biodrowe.
Szyja mija dłoń ze strachem,
ręka wnika pod twą pachę,
i złapawszy drugą rękę,
eksponuje twarz mą z wdziękiem.
W takim splocie i przesmyku,
niezależnie od wyniku,
można wic się znakomicie
i po prostu całe życie.
Wszystko znowu się odbędzie
w oszalałym, dzikim pędzie.
Potem staniesz i uklękiesz.
I dopiero będzie pięknie!